

een top-investering in geluk en gezondheid

Het is nu zeven maanden geleden dat een nieuwe, mooie maar vooral spannende ervaring begon...

Op 6 april werden zes puppy's geboren uit het nest Trix insteek links) en Ruby (insteek rechts). De superpapa Trix (eerste keer papa) hebben we niet live mogen ontmoeten, maar van de ervaren mama Ruby (tweede nestje) zijn we met vijf gezinnen super tevreden.

Op zes april werden vier paashaasjes (geel, groen, blauw en roze) en twee paaskippetjes (paars en oranje) geboren.

Jammer genoeg liet paashaasje "roze", de vijfde in geboortelij, die er zo bruin als zijn mama uitzag en mooi getekend met bles en kraag, het leven en huppelt nu rond in de eeuwige groene velden van het hiernamaals.

Na het verwerken van dit grote verlies door Christa en Steven, de kennel-eigenaars, kon de opstart beginnen van een heus socialisatie-programma van de vijf puppy's.

De puppy's werden overal mee naartoe genomen: naar de markt, het zwembad, het treinstation, naar zee, school, een verzorgingstehuis, een estafetteloopwedstrijd Maar ook andere bezigheden werden geïntroduceerd in hun carrière: in de spiegel kijken, de stofzuiger, de keuken, de poes, de fietskar, paardjes, geitjes, kortom de puppy's moeten toch een zwaar leven geleid hebben in die eerste acht weken.

We werden op de hoogte gehouden van alle puppy's hun eerste levenservaringen met de wekelijkse nieuwsbrieven die we allen vol vreugde en nieuwsgierigheid konden nalezen. De vele foto's maakten het wachten iets draaglijker en via de webcam konden we zelfs live-beelden kijken van Lilliputterland, big-brother in het echt!

Enkele weken voor de outsourcing van de hondjes kwamen we geregeld samen om met zijn allen aan de socialisatie mee te werken. Er stond een strandwandeling, de kinderboerderij Zeventorentjes en een bezoek aan Brugge, op het programma. Een toffe sfeer onder de pleegouders was duidelijk te noteren tijdens de uitstapjes.

Het was een super ervaring om dit met zijn allen te doen onder het waakzame oog van onze mentor Christa. Wat hadden we allemaal veel te leren !

Acht weken na de geboorte was het aan ons om aan de opvoeding verder te werken. In het begin was het gemakkelijk: op tijd pipi doen, kaka doen, slaapje doen en een beetje wandelen stonden op het dagschema. De eerste signalen van "praten van het hondje" leren onderscheiden van elkaar. Uiteraard niet teveel wandelen want we werden goed de les gespeld van Christa: "tien minuten per levensmaand en als de puppy slaapt, niet wakker maken, laat ze/hem slapen! We gingen met een gelukkig gevoel en met een volle rugzak aan informatie naar huis met onze kleine spruit.

Ondertussen zijn we nu al zeven maanden verder en stond "dogs meet dogs" op het menu.

Alle gezinnen keken er erg naar uit. De datum van 12 november 2023 stond bij iedereen met een dikke stip aangeduid in de agenda als een rustige zondagmiddag, maar de dag zelf is gebleken dat dit enkel voor de baasjes zo was, niet voor de hondjes.

Na een warm verwelkomingsgesprek door de gastvrouw en -heer was het aan de begeleiders om hun eerste ervaringen, maar ook problemen kenbaar te maken.

Voor sommigen was het drijven langs de weg een moeilijk punt, ook het opspringen van contentement en het "dicht lopen" kwamen naar voor.

Voor al deze euveltjes werd een antwoord bezorgd door Steven. Nu nog maar uitvoeren en hopen dat het lukt.

Na het mooi wachten naast hun baasjes, tijdens de uiteenzetting van het middagprogramma, was de tijd aangebroken om Chica, Bijoux, Scotch, Billie en Roca "los te laten" in de tuin. Het was super om zien, de hondjes liepen, vlogen, doken, vielen en stonden terug recht op om dan terug verder te lopen.

De vele regen kon nog een spelbreker worden op de bijeenkomst, maar we hadden geluk: de regen bleef die dag uit en we konden genieten van het mooie hondenparcours dat Steven had uitgebouwd in zijn voortuin. De ondertussen, bijna puberende hondjes, begonnen aan hun oefeningen. Noem het gerust "scouting" van het hondje (of was het van het baasje?)

Vervolgens werd het tijd om aan het "serieuze werk" te beginnen. De "Heilige Drievuldigheid": het zoeken naar verborgen schatten, de klassieke apport, een hindernissenpiste, rondrijden in een kruiwagen, wiplank, slalom, treibbal, tunnel, stilzitten, B&B en de Doggy Dance werden voorgeschoteld aan de hondjes en hun baasjes.

De meeste van de hondjes hadden in hun prille leven de oefeningen nog niet gedaan, maar onder begeleiding van Christa, Steffi, Benjy en Steven werd alles goed begeleid en digitaal vastgelegd door fotografe Lieselot.

Het was een super middag die werd beëindigd met een warme kop soep, thee of koffie en een hapje, voor de begeleiders dan wel want de hondjes waren moe en uitgeteld. De batterijen waren meer dan plat. Zelfs de volgende dag kwam er uit ons beestje niet veel beweging!

Tot slot was het "moment suprême" aangebroken: de uitreiking "diploma van bekwaamheid als goede hondenbaas". Iedereen was met overtuiging geslaagd maar toch was er bij één koppel wat twijfel bij de mentor. Samen met het welverdiende diploma werd de stamboom afgeleverd van het jongste gezinlid aan de verschillende baasjes..

Het was over duidelijk dat soortgelijke reünie niet het eerste proefstuk was van Christa en Steven. Alles werd tot in de puntjes voorbereid, zelfs met een tombola en een kleine enquête voor de opvoeders. Wat een toewijding stralen die mensen uit!

Allen gingen meer dan voldaan huiswaarts en bedankten Christa en Steven en hun medewerkers voor de zeer goede begeleiding in deze nieuwe en mooie ervaring die we nu nog verder kunnen uitbouwen met onze trouwe viervoeter.

Zullen we, onderweg in het avontuur fouten maken? Heel zeker, maar dan is er nog altijd de hulplijn die altijd paraat staat: de handleiding van Steven of een mailke naar Christa. Ze staan altijd klaar om professionele hulp aan te bieden.

In het volledige avontuur om een hondje op te voeden kwamen duidelijk de kernwoorden super beleving, energie, liefde, zorg, appreciatie en plezier naar boven.

Gaan we er kampioenen van maken? Dat is nog af te wachten, wat we nu al weten is dat het allemaal kapoenen zijn.

Voor iedereen die een Border Coillie wil opvoeden, is er maar één adres: Lowlands of Lys.

Maar hou er rekening mee: er is wel wat tijd en energie nodig, maar de liefde en appreciatie die je ervoor terug krijgt is gewoon oppermachtig.

We kunnen al nadenken wat we onder de Kerstboom gaan leggen: een beentje, een nieuw speeltje, ... of liever 2 paar botten (viervoeter) met al dat regenweer van de laatste dagen.

Bedankt aan iedereen, het was een mooi weerzien voor iedereen, wie weet staan we hier in de toekomst wel terug om een tweede avontuur op te starten?

Evaluatie van de eigenaars-kennel: SUPER, blij voortdoen door advies te geven en de puppy-borders een heel goede socialisatie mee te geven.

Geschreven door een trotse mede-eigenaar van een border-collie,
Henk V., dd. 2023.11.19

Bronvermelding:

Teksten: Christa D., nieuwsbrieven

Foto's Steven V.

Foto's Henk V.

